

vestitorul

Editată de Episcopia Română Unită cu Roma, Greco-Catolică, Oradea

Oradea, 27 februarie

Seria I, Anul XX, Nr. 8 (244), 2014

slujire al ternativă În biserica din topa de criș - bihor

Din sumar:

Mesajul Sfântului Părinte Papa Francisc pentru a XXII-a
Zi Mondială a Bolnavului - pag. 3; Scrisoarea PSS Virgil Bercea - pag. 6;
Iuliu Maniu, comemorat la Bădăcin - pag. 14.

Apel la rugăciune

Preafericitul Cardinal Lucian, Arhiepiscop Major al Bisericii Române Unite cu Roma, a semnat un document în numele Sinodului BRU, în care a cheamă la solidaritate și împreună-rugăciune cu Biserica Greco-Catolică din Ucraina. În duminica din 2 februarie 2014, în Catedralele și bisericile de pe cuprinsul teritoriului BRU, preoții și credincioșii s-au rugat pentru țara vecină, încercată de grave violențe.

Cucernici Părinți, Iubiți Credincioși,

Ați aflat din presă despre evenimentele care marchează în mod dramatic buna conviețuire și spiritul comunitar în Ucraina, țară vecină a patriei noastre.

La rugăciunea Îngerului Domnului din 26 ianuarie, Sfântul Părinte Papa Francisc spunea: “Sunt aproape cu rugăciunea de Ucraina, îndeosebi de cei care și-au pierdut viața în aceste zile și de familiile lor. Doresc ca să se dezvolte un dialog constructiv între instituții și societatea civilă și, evitând orice recurgere la acțiuni violente, să prevaleze în inima fiecăruia spiritul de pace și căutarea binelui comun.”

Biserica Greco-Catolică Ucraineană în mod cu totul special apare lovită de atacuri de ură, într-un context în care creștinii – care sunt în același timp și cetățeni – doresc să viețuiască într-o țară liberă și democratică, fără corupție, fără minciună și fără violențe.

Ne exprimăm preocuparea față de amenințările contra Bisericii Greco-Catolice Ucrainene, fiindcă aduc aminte de spiritul cu care a fost pregătită represiunea și desființarea sa din 1946. Biserica Unită Ucraineană păstrează amintirea directă a persecuției pentru credință, la fel ca Biserica noastră, și care, iată, din păcate, pare să se reitereze la orizont în țara vecină.

vestitorul

P.S.S. Virgil Bercea: Președinte

Redacția și administrația:

Pr. Olimpiu Todorean: redactor coordonator

Ioan F. Pop: secretar de redacție

Colaboratori:

Otilia Bălaș, Ioan Dărăbăneanu, Alin Crețu, Ioan Măgherușan, Silvia Pantiș

Adresa:

410210 - Oradea, str. Ep. Mihai Pavel, 4;
Tel: 0259.436.492; Fax: 0259.430.509;
E-mail: olimpiu35@yahoo.it; Tel: 0722.450.013

Abonamente: Claudiu Boda

Str. Corneliu Coposu nr. 13, Bl. X9, Ap. 8
410445 - Oradea; Tel: 0744.958.932

Difuzare: Claudiu Boda

Str. Corneliu Coposu nr. 13, Bl. X9, Ap. 8
410445 - Oradea; Tel: 0744.958.932

I.S.S.N. 1454 - 8526

Biserica Română Unită cu Roma se alătură în unire de dragoste și solidaritate frățească cu Biserica Greco-Catolică din Ucraina în aceste momente dramatice, mai ales prin rugăciunea către Domnul Păcii, Părintele Veacului ce va veni, Cel care ne unește în credință și în slujire.

În semn de apropiere și sprijin, Vă invităm stăruitor pe toți să înălțați rugăciuni Bunului Dumnezeu pentru ca dreptatea și omenia să rămână o realitate vie în existența iubitei Biserici Greco-Catolice ucrainene, în aceste clipe de încercare.

În acest sens, în ziua de duminică 2 februarie 2014, Sărbătoarea Întâmpinării Domnului, în catedralele și bisericile de pe cuprinsul teritoriului Bisericii Greco-Catolice Române se vor celebra slujbe potrivite acestui moment, în conformitate cu normele liturgice în vigoare și cu dispozițiile Ierarhului locului.

Unim glasul nostru cu cel al Preafericitului Sale Sviatoslav Shevchuk, Arhiepiscopul Major al Bisericii Greco-Catolice din Ucraina, pentru a cere încetarea violențelor și a amenințărilor la adresa membrilor acestei atât de încercate Biserici și a întregului popor ucrainean. Precum afirma Preafericitul Sa Sviatoslav în apelul adresat magistraturii din Ucraina: “nu există dreptate fără adevăr (...) nici frica, nici agresiunile, nici furia, nu vor fi niciodată de ajutor pentru viitorul nostru”.

Cerând bunului Dumnezeu, prin mijlocirea Maicii Preacurate, darul împăcării și al păcii peste poporul ucrainean și peste întreaga lume, rămânem uniți în rugăciune și în comuniune de slujire.

Cu arhierească binecuvântare, în numele Sinodului Bisericii Române Unită cu Roma, Greco-Catolică,

† **Cardinal Lucian**
Arhiepiscop Major al Bisericii Române Unite cu
Roma
Arhiepiscop și Mitropolit de Alba-Iulia și Făgăraș

Mesajul Sfântului Părinte Papa Francisc pentru a XXII-a Zi Mondială a Bolnavului

Credință și caritate: “Și noi trebuie să ne dăm viața pentru frați” (1In 3,16)

Iubiți frați și surori,

1. Cu ocazia celei de-a XXII-a Zile Mondiale a Bolnavului, care are ca temă anul acesta Credință și caritate: “Și noi trebuie să ne dăm viața pentru frați” (1 In 3,16), mă adresez în mod deosebit persoanelor bolnave și tuturor celor care le acordă asistență și îngrijire. Biserica recunoaște în voi, dragi bolnavi, o prezență specială a lui Cristos suferind. Este așa: alături, ba chiar înlăuntrul suferinței noastre este cea a lui Isus, care poartă împreună cu noi povara ei și îi revelează sensul. Când Fiul lui Dumnezeu s-a urcat pe cruce, a distrus singurătatea suferinței și i-a luminat întunericul. Suntem puși în acest fel în fața misterului iubirii lui Dumnezeu față de noi, care revarsă în noi speranță și curaj: speranță, pentru că în planul lui Dumnezeu chiar și noaptea durerii se deschide la lumina pascală; și curaj, pentru a înfrunta orice adversitate în compania lui, uniți cu el.

2. Fiul lui Dumnezeu făcut om nu a eliminat din experiența umană boala și suferința, ci asumându-le în sine, le-a transformat și le-a redimensionat. Le-a redimensionat, pentru că nu mai au ultimul cuvânt, care în schimb este viața nouă în plinătate; le-a transformat, pentru că în unire cu Cristos din negative pot deveni pozitive. Isus este calea și cu Spiritul său putem să-l urmăm. Așa cum Tatăl l-a dăruit pe Fiul din iubire și Fiul s-a dăruit pe sine însuși din aceeași iubire, și noi putem să-i iubim pe ceilalți așa cum ne-a iubit Dumnezeu pe noi, dându-ne viața pentru frați. Credința în Dumnezeu cel bun devine bunătate, credința în Cristos Răstignit devine forță de a iubi până la sfârșit și chiar pe dușmani. Dovada credinței autentice în Cristos este dăruirea de sine, răspândirea iubirii față de aproapele, în special față de cel care nu o merită, față de cel care suferă, față de cel care este marginalizat.

3. În virtutea Botezului și a Mirului suntem chemați să ne conformăm cu Cristos, Samariteanul Milostiv al tuturor celor suferinzi. “În aceasta am cunoscut iubirea: el și-a dat viața pentru noi. La fel și noi trebuie să ne dăm viețile pentru frați” (1 In 3,16). Când ne apropiem cu tandrețe de cei care au nevoie de îngrijiri, purtăm speranța și zâmbetul lui Dumnezeu în contradicțiile lumii. Când dăruirea generoasă față de ceilalți devine stilul acțiunilor noastre, facem spațiu Inimii lui Cristos și suntem încălziiți de ea, oferind astfel contribuția noastră la venirea Împărăției lui Dumnezeu.

4. Pentru a crește în tandrețe, în caritatea respectuoasă și delicată, noi avem un model creștin spre care să ne îndreptăm privirea cu siguranță. Este Mama

lui Isus și Mama noastră, atentă la glasul lui Dumnezeu și la necesitățile și dificultățile fiilor săi. Maria, determinată de milostivirea divină care se face trup în ea, uită de ea însăși și pornește la drum în grabă din Galileea în Iudeea pentru a o întâlni și a o ajuta pe verișoara Elisabeta; mijlocește la Fiul său la nunta din Cana, când vede că s-a terminat vinul pentru sâr-bătoare; poartă în inima sa, de-a lungul pelerinajului vieții, cuvintele bătrânului Simeon care îi prevestesc o sabie care-i va străpunge sufletul și cu tărie rămâne la picioarele Crucii lui Isus. Ea știe cum se parcurge acest drum și pentru aceasta este Mama tuturor celor bolnavi și suferinzi. Putem recurge încredători la ea cu devoțiune filială, fiind siguri că ne va asista, ne va susține și nu ne va părăsi. Este Mama Celui Răstignit Înviat: rămâne alături de crucile noastre și ne însoțește pe drumul spre învierea și viața deplină.

5. Sfântul Ioan, discipolul care stătea cu Maria la picioarele crucii, ne face să urcăm din nou la izvoarele credinței și carității, la inima lui Dumnezeu care “este iubire” (1 In 4,8.16), și ne amintește că nu putem să-l iubim pe Dumnezeu dacă nu-i iubim pe frați. Cel care stă sub cruce împreună cu Maria, învață să iubească asemenea lui Isus. Crucea “este certitudinea iubirii fidele a lui Dumnezeu față de noi. O iubire așa de mare încât intră în păcatul nostru și-l iartă, intră în suferința noastră și ne dăruiește forța pentru a o purta, intră și în moarte pentru a o învinge și a ne mântui... Crucea lui Cristos ne invită și să ne lăsăm contagiați de această iubire, ne învață să-l privim mereu pe celălalt cu milostivire și iubire, mai ales pe cel care suferă, pe cel care are nevoie de ajutor” (Via Crucis cu tinerii, Rio de Janeiro, 26 iulie 2013).

Încredințez această a XXII-a Zi Mondială a Bolnavului mijlocirii Mariei, pentru ca să ajute persoanele bolnave să trăiască propria suferință în comuniune cu Isus Cristos și să-i susțină pe cei care se îngrijesc de ele. Tuturor, bolnavi, lucrători sanitari și voluntari, împart din inimă Binecuvântarea Apostolică.

Ioan MĂGHERUȘAN

BOTEZUL DOMNULUI ISUS

A boteza, în limba greacă *baptizein*, înseamnă, din punct de vedere fizic, cufundarea în apă, și simbolizează înmormântarea celui botezat în moartea lui Isus, de unde iese înviat împreună cu El ca „*făptură nouă*” (2Co.5,17). Cufundarea în apă este simbolul morții și al purificării, dar și al renașterii și al reînnoirii având ca efecte: iertarea păcatelor și primirea darului Spiritului Sfânt (Fa.2,38). Botezul este sacramentul cel dintâi pentru că înaintea lui nu putem primi nici un alt sacrament. Botezul este izvorul vieții noi în Cristos, care alimentează cu harurile baptismale întreaga viață creștină. „Sfântul Botez este fundamentul întregii vieți creștine, poarta vieții în Spirit, (*vitae spiritualis ianua*), ce deschide calea spre celelalte sacramente. Prin botez, suntem eliberați de păcat și renăscuți ca fii ai lui Dumnezeu, devenim mădulare ale lui Cristos, suntem încorporați în Biserică și făcuți părtași la misiunea ei”. (1)

Sacramentul Sfântului Botez se bazează pe două textele a din Evanghelie: primul text, Marcu (1,9), vorbește de botezul lui Isus: „*Și în zilele acelea, Isus a venit din Nazaretul Galileii și s-a botezat în Iordan de la Ioan*” și al doilea text, Matei 28,19 vorbește de botezul neamurilor: „*faceți ucenici din toate neamurile, botezându-i în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Spirit*”. Taina Sfântului Botez a fost instituită de Isus care a sfințit apa prin contactul cu ea dându-i putere curățitoare de păcate. Prin botez creștinii se îndumnezeiesc primesc filiația divină, devenind fii ai Sfintei Treimi. „Această baie este numită *iluminare*, pentru că cei care primesc această învățătură [catehetică] au cugetul luminat. Primind prin Botez Cuvântul, «*lumina cea adevărată, care luminează pe tot omul*» (In. 1, 9), creștinul, «*după ce a fost luminat*» (Ev. 10, 32), a devenit «*Fiu al luminii*» (1 Ts. 5, 5) și el însuși «*lumină*» (Ef. 5, 8)”. (2)

Botezul a fost practicat de apostoli, iar în zilele noastre este practicat de preoți ca urmași demni ai sfinților apostoli. În caz de urgență și în lipsa unui preot, botezul poate fi administrat de orice om care are intenția de a boteza în conformitate cu învățătura Bisericii. Botezul mai este numit și „*baia nașterii celei de a doua prin înnoirea Spiritului Sfânt*” (Tt. 3,5). Prin Botez se înfăptuiește acea naștere despre care Isus a zis: „*De nu se va naște cineva din apă și din Spirit, nu va putea intra în Împărăția lui Dumnezeu*” (In. 3,5). Botezul devine sacramentul prin care se deschide calea spre mântuire, spre Împărăția lui Dumnezeu.

Sacramentul botezului de administrează prin cufundare sau turnare cu apă sfințită care este simbolul acțiunii de curățire operată de către Spiritul Sfânt. Cei botezați devin membri ai trupului mistic a lui Cristos și moștenitori ai vieții veșnice în împărăția lui Dumnezeu. Botezul curăță toate păcatele și face din cel botezat o „*făptură nouă*” (2 Cor. 5,17); un fiu adoptiv „*părtaş*

dumnezeieștii firi” (2 Pt. 1,4); moștenitor al lui Dumnezeu împreună cu Isus (Rom. 8,17); iar trupul său devine „*templu al Spiritului Sfânt*” (1 Cor. 6,19).

Botezul se administrează, de regulă, în fragedă copilărie, dar se poate administra și adulților. Botezatul, prin nașii săi, face niște făgăduințe cu valoare de legământ: lepădarea de Satana, unirea cu Cristos și slujirea Lui. Botezul se face în numele Tatălui, al Fiului și al Spiritului Sfânt. Toți cei care a primit acest sacrament, copiii sau adulți, este necesar să crească în credință pentru a dobândi cunoștințele necesare în vederea conștientizării transformării prin care au trecut. Promisiunile făcute la botez trebuie reînnoite periodic în decursul vieții de către cel botezat pentru că „*cel ce va crede și se va boteza se va mântui; iar cel ce nu va crede se va osândi*” (Mc. 16,16). Chipul lui Cristos îl purtăm cu noi pretutindeni pentru că s-a întipărit în mod neșters pe firea noastră. Botezul este intrarea sacramentală în viața de credință, adevărata poartă spirituală a vieții.

Dar credința cerută pentru Botez nu este o credință perfectă și suficient de matură, ci este un început de credință chemat să se consolideze și să se dezvolte continuu pe tot parcursul vieții. „În cel botezat dăinuie totuși anumite consecințe ale păcatului, ca suferințele, boala, moartea ori fragilitățile inerente vieții, cum ar fi slăbiciunile de caracter etc., precum și o înclinație spre păcat, pe care Tradiția o numește concupiscentă sau, metaforic, «focarul păcatului» (*fomes peccati*): «Lăsată pentru încercarea noastră, concupiscenta nu poate dăuna celor care, neconsimțind la ea, rezistă cu curaj prin harul lui Cristos»”. (3)

Botezul constituie fundamentul comuniunii dintre credincioși, legătura sacramentală a unității existente între cei care au fost regenerați prin el. Prin Botez creștinul este pecetluit cu un sigiliu spiritual care nu se va șterge nici de păcat, chiar dacă păcatul îngrădește Botezul să aducă roade demne de mântuire. Botezul este dat odată pentru totdeauna și deci, nu poate fi repetat pentru că: „*este un Domn, o credință, un botez*” (Ef. 4,5). „*«Pecetea Domnului» («Dominicus character»)* este pecetea cu care Spiritul Sfânt ne-a însemnat «pentru ziua răscumpărării» (Ef. 4,30). «Într-adevăr, Botezul este pecetea vieții veșnice». Creștinul care «va fi păstrat pecetea» până la sfârșit, adică va fi rămas fidel cerințelor Botezului său, va putea să meargă însemnat «cu semnul credinței» cu credința Botezului său, în așteptarea vederii fericite a lui Dumnezeu – împlinire a credinței – și în speranța Învierii”. (4)

Botezul semnifică și înfăptuiește moartea față de păcat și intrarea în viața Sfintei Treimi prin configurarea cu misterul pascal al lui Cristos. Prin Botez omul devine o persoană responsabilă de actele și faptele sale față de bunul și îndurătorul Dumnezeu. Viața nouă în Cristos,

(continuare în pag. 5)

Pr. Anton MOISIN

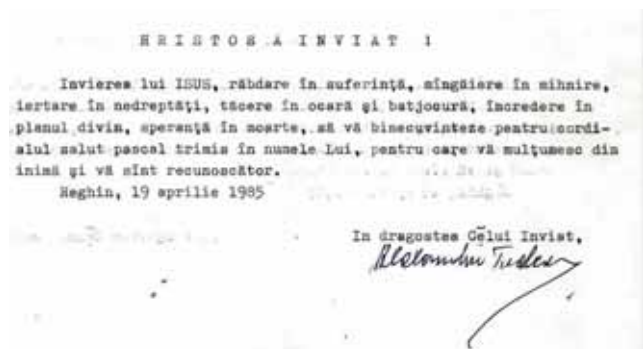
Încredere în planul divin

După decapitarea centrului bisericesc unit din Blaj în Octombrie 1948, treptat s-au profilat două focare de rezistență unită în secret: **Reghinul**, unde activa **Episcopul Alexandru Todea**, deveni Mitropolit, și **Victoria**, unde activa **Pr. Prof. Dr. Octavian Moisin** (devenit Canonic Mitropolitan). Între cei doi clerici de frunte ai Bisericii Române Unite martirizate s-a derulat zeci de ani o vastă corespondență, ei încurajându-se reciproc pentru a da curaj și speranță altora, în timp ce desfășurau o amplă activitate de afirmare și apărare a drepturilor Bisericii noastre. În cele ce urmează vom oferi câteva fragmente grăitoare din câteva scrisori, ele putând fi motiv de meditație, speranță și curaj altora de azi cuprinși de încercarea îndoielii și a descurajării.

Astfel, la 31.03.1981, **Alexandru Todea** îi scria: „*Adânc mișcat, Vă mulțumesc, din suflet, pentru sentimentele exprimate, dorindu-Vă tot binele personal și ploaie de haruri peste cei mai dragi, dintre cei dragi. Alexandru Todea*”.

Octavian Moisin cerea în scrisoarea din 25.03.1985 „...*belșug de haruri spirituale, cu bucuria împlinirii nădejilor noastre comune, cu prilejul aniversării a 42 (Alexandru Todea), 47 (Pompeiu Onofreiu), 38 (Eugen Popa) de ani de preoție a Frăției Tale. Unit în rugăciune, în aceleași intenții și cu aceeași dragoste frățească*”.

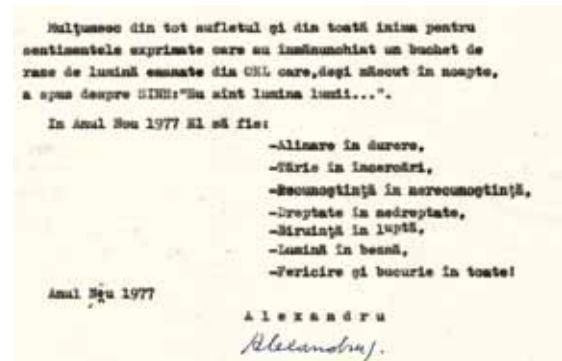
Episcopul Alexandru Todea răspundea la 19.IV.1985 (reproducem originalul):

(urmare din pag. 4)

primită la Botez, este eliberarea de lanțurile păcatului strămoșesc, dar nu și de păcatele viitoare. Cel ce păcătuiește după Botez, rămâne totuși într-o anumită legătură cu Cristos, fără să mai trebuiască să se boteze. Refacerea legăturii și intrarea deplină în comuniune cu Isus, slăbite prin păcat, se realizează prin Sacramentele Pocăinței și Euharistiei în conlucrare cu harul divin izbăvitor. „Biserica nu cunoaște o altă cale de a asigura intrarea în fericea veșnică, în afară de Botez, de aceea are grijă să nu neglijeze misiunea pe care a primit-o de la Domnul de a-i face să renască „din apă și din Spirit Sfânt” pe toți cei care pot fi botezați. Dumnezeu a legat mântuirea de sacramentul Botezului”. (5)

La 4.01.1977 același ierarh îi scria Părintelui Octavian Moisin (reproducem originalul):

Mai oferim o scrisoare trimisă Episcopului Alexandru Todea de către Părintele Octavian Moisin în 10.04.1966 (se publică aici pentru prima dată):

„Iubite frate,

Cum aș putea lăsa ca sentimentele de dragoste și de unire sufletească ce ne leagă frățește pe toți, în tăcuta și marea noastră Familie, să nu se reverese din inimă, în aceste zile pline de bucuria Învierii Celui care din nemărginita-I iubire ne-a ales să-i fim părtași suferințelor și biruințelor Sale glorioase, și asupra celor mai apropiați în intenții? Regret că nu le cunosc la toți adresa, spre a le face cunoscute gândurile mele, și fac acest lucru indirect, prin aceste rînduri, cu speranța că totuși le vor fi cumva accesibile. Dar ce poți așterne pe hârtie în câteva cuvinte ceea ce sufletul năzuiește spre împlinire, ceva ce trăirea clipă de clipă îți copleșește ființa într-o dorință nestrămutată spre împlinirea nădejilor comune, unite în dragostea frățească în Domnul? Desigur, am avea multe să ne spunem, să ne sfătuim, să realizăm. Într-o zi, vom avea sper și acest prilej. Până atunci, care să fie cu o zi mai apropiată de bucuria așteptării noastre împlinite, Te îmbrățișez iubite frate (...) și-Ți spun din toată inima, așa cum în intenții am spus-o tuturor alor noștri: *Hristos a înviat ! Întru mulți ani! Octavian Moisin. Victoria, 10.IV., Sf. Paști*”.

Părintele Octavian Moisin și Episcopul Alexandru Todea au avut prilejuri să se întâlnească și să discute problemele Bisericii, deși erau urmăriți amândoi de Securitate.

Botezul nu face doar o curățare sau o primenire a ființei omenești, ci realizează o adevărată remodelare a întregii firi încadrându-o în tiparele credinței creștine și conectându-o la viața veșnică. În apa Botezului, păcatul omenesc se scufundă și se nimicește, iar firea noastră umbrită de păcat este reopită la focul harului divin și readusă la strălucire creației originale plămădind un om nou capabil să vadă clar și să facă distincție între urăciunea păcatelor și frumusețea virtuților creștine. Doamne, încununează Botezul cu mărirea Ta!

(1) CATEHISMUL BISERICII CATOLICE, ediția a III – a, 1213; (2) Idem 1216; (3) Idem 1264; (4) Idem 1274. (5) MĂRTINCĂ I. *Sacramentele Bisericii Catolice*, Ed. Arh. Romano-Catolice București, 2003, p 73;

Scrisoarea PSS Virgil adresată eurodeputaților cu privire la Raportul Lunacek *

Stimată Doamnă/Domnule Euro-Deputat,

Cu toată considerația și respectul pentru munca pe care o depuneți în folosul cetățenilor României, deci ai Europei, Vă rugăm să reanalizați și să nu fiți de acord cu propunerile făcute de Raportul Lunacek – care se va vota în plen, săptămâna 3-6 februarie.

Motivele pentru care vă solicit acest lucru sunt:

1. Domnia Voastră, ca român, pledați și duceți în Europa valori care au la bază legile naturale în care cu toții am fost crescuți. Biserica nu condamnă persoanele, orice orientare ar avea, ci le ajută să meargă pe un drum al binelui, al frumosului, al iertării, al împăcării al responsabilității și demnității. Fiecare persoană umană are dreptul natural de a trăi și de a se dezvolta liber pe acest pământ. Valoarea libertății este un drept fundamental. Considerăm căsătoria dintre un bărbat și o femeie ca încadrându-se în legile naturii pe care vă rugăm să o protejați;

2. Vă rugăm, în același timp, să promovați ca întotdeauna și de această dată principiul universal al drepturilor omului și să nu votați favorabil „Raportul Lunacek”;

3. Biserica promovează și respectă egalitatea de șanse a femeii, recunoscându-i rolul important pe care îl joacă în societate ca mamă, soră, soție, dar și ca având aceleași drepturi precum bărbatul. Femeia nu poate fi umilită și nici îngrădită și nici nu poate fi transformată în bărbat și nici bărbatul în femeie. Vă rugăm să susțineți egalitatea dintre femeie și bărbat ca două identități prețioase și de neînlocuit ale firii umane;

4. Considerăm că, într-o Europă a popoarelor, fiecare poate contribui cu darurile sale. România noastră are aceste valori pe care Domnia Voastră puteți să le oferiți Europei și lumii. Vă rugăm să vă faceți un mesager al valorilor care ne caracterizează și de aceea vă rugăm să nu fiți de acord cu „Raportul Lunacek”.

Sunt convins, Doamnă/Domnule Euro-Deputat, că întotdeauna și prin tot ceea ce faceți urmăriți binele persoanei umane și al societății. Vă mulțumesc pentru această muncă, bunul Dumnezeu să vă binecuvânteze iar Maica Sfântă să vă ocrotească mereu!

+ **Virgil Bercea**

Vicepreședinte COMECE - Bruxelles

* **Raportul Lunacek**, numit și „Foaia de parcurs a UE împotriva homofobiei și discriminării pe motiv de orientare sexuală și identitate de gen”, este un raport de inițiativă al unui grup din Parlamentul European, fără caracter legislativ, programat a fi votat în plenul Parlamentului European pe 4 februarie. Chiar și fără a avea urmări obligatorii, Raportul Lunacek este esențial pentru lobby-ul homosexual, pentru că poate stabili agenda europeană în domeniul sexualității pentru următorii 7 ani.

Același grup care a inițiat Raportul Estrela, referitor la „drepturile sexuale și reproductive”, respins la vot în P.E. pe 10 dec. 2013, se află în spatele Raportului Lunacek, care reia de fapt și temele Estrela („dreptul” la avort și educația sexuală obligatorie încă din creșă), adaugă definirea comportamentului gay ca fiind „normal”, legalizarea căsătoriilor gay, permiterea adopției de copii de către asemenea „cupluri” etc. și pune bazele pentru o dictatură gay în Uniune.

Ca și Estrela, Raportul Lunacek încalcă principiul subsidiarității: competența statelor membre în ceea ce privește politicile care se adresează familiei, definită încă, în România și în alte state UE, ca uniunea dintre un bărbat și o femeie.

Sexualitatea este tratată sistematic ca fiind separată de funcția reproductivă și este văzută ca o activitate recreativă, un „drept” pentru toți, la respectarea căruia trebuie să vegheze Uniunea. De mai mulți ani lobby-ul gay încearcă să-și îmbrace obiectivele politice în haina drepturilor omului. În acest scop, în anul 2006

au fost enunțate principiile Yogyakarta, denumite astfel după un oraș din Indonezia, unde câțiva „experți” s-au adunat pentru a „interpreta” drepturilor omului din perspectiva homosexualilor. Deși documentul nu este recunoscut de nimeni în afara creatorilor săi, conform acestor „principii”, toate statele trebuie să legalizeze căsătoria gay, în caz contrar fiind considerate „inamici ai drepturilor omului”! Libertatea de opinie și de exprimare este ignorată de acești „experți”, promotori ai unei veritabile dictaturi gay.

Raportul Lunacek reprezintă una dintre tentativele de a introduce principiile Yogyakarta în legislația UE. O altă încercare, eșuată, a avut loc recent, în timpul sesiunii Adunării Parlamentare a OSCEE (Organizația pentru Securitate și Cooperare în Europa).

Câteva pericole conținute de Raportul Lunacek

În primul rând, Raportul propune ca UE să introducă în strategia-cadru un „mecanism” care să asigure faptul că nici o lege ulterioară a Uniunii nu va aduce atingere intereselor persoanelor gay. Acest lucru ar crea un privilegiu fără precedent, având în vedere că orice lege este contrară intereselor unui grup sau altuia. De fapt, un asemenea „mecanism” ar echivala cu un drept de veto pentru persoanele gay, pe care numai ele l-ar avea. O întrebare ar fi: de ce numai ele să aibă drept de veto? Drepturile omului sunt pentru toți și ele nu trebuie să ajungă privilegiu pentru unii.

Raportul vorbește doar de „drepturile persoane-

(continuare în pag. 7)

Prima slujbă greco-catolică în Topa de Criș după 65 de ani

În biserica din Topa de Criș (jud. Bihor) s-a început slujirea alternativă a comunităților greco-catolică și ortodoxă

Vineri, 7 februarie 2014, la sediul Primăriei din Comuna Vadu Crișului (jud. Bihor) a avut loc întâlnirea reprezentanților parohiilor greco-catolică și ortodoxă din localitatea Topa de Criș, jud. Bihor, în cadrul căreia s-a pus în aplicare Ordonanța Prezidențială de slujire alternativă a comunităților greco-catolică și ortodoxă din localitate, semnându-se astfel protocolul de slujire alternativă.

La întâlnire au participat: primarul comunei Vadu Crișului – Cosma Dorel, în calitate de mediator, Pr. Vasile Țânțaș - paroh al Parohiei Greco-Catolice

din Topa de Criș, Pr. Dorel Octavian Rusu – protopop ortodox de Oradea, Pr. Vasile Cioca, paroh al Parohiei Ortodoxe din Topa de Criș însoțit de Consiliul Parohial ortodox.

În data de 16 februarie 2014, comunitatea greco-catolică din Topa de Criș a celebrat prima Sfântă Liturghie în biserică după mai bine de 65 de ani, timp în care biserica a fost dată de către regimul comunist în folosința Bisericii Ortodoxe. La eveniment a participat Pr. Gavril Bubo, protopop de Oradea și alți preoți din împrejurimi.

Comunitatea ortodoxă din localitate a acceptat modalitatea de slujire alternativă a slujbelor religioase în biserică, în spirit creștinesc, modalitate propusă și susținută întotdeauna de Biserica Română Unită cu Roma Greco-Catolică.

În continuare, biserica din localitate va fi folosită de cele două comunități creștine.

Biroul de presă

(urmare din pag. 6)

lor LGBTI”. „Drepturile” lor sunt desprinse artificial de drepturile omului și sunt privite ca aparținând unui grup separat, ceea ce subminează principiul universalității drepturilor. Unii sunt mai egali decât ceilalți și drepturile persoanelor gay trebuie să aibă prioritate, spune Raportul, în esență.

Raportul face referire la „foile de parcurs” pentru persoanele cu dizabilități și cele de etnie romă. Documentele respective sunt despre persoane cu nevoi speciale care nu pot primi un „tratament egal” pentru a le oferi o viață mai bună, ci un tratament privilegiat; pentru ele sunt gândite politici speciale. A propune politici speciale pentru persoanele gay înseamnă doar să le oferi privilegii, nu să le oferi un tratament egal.

Unele propuneri din Raport sugerează că mariajele gay ar trebui recunoscute de facto și în statele care nu le-au legalizat. Acest lucru este insinuat prin cererea ca toate actele civile în care persoanele gay sunt parte să fie considerate valabile și în restul statelor UE.

Raportul pretinde că persoanele gay trebuie protejate de orice critică, numită generic „crimă de ură” (*hate crime* sau *bias crime*). În același timp se pretinde că libertatea persoanelor gay, „de a se aduna și de a se exprima”, nu trebuie să fie în nici un fel restricționată, mai ales de legile care au scopul să protejeze minorii... Autorii raportului propun un dublu standard: libertatea de exprimare fără restricții pentru grupul gay și libertate de exprimare restricționată pentru cei care îi critică. Toți trebuie să avem libertate de expresie și să fim protejați de crimele de ură, nu doar homosexualii. Crime de ură au comis și homosexualii contra altor grupuri, de ex. în 2013, la Bruxelles, unde slujea un Arhiepiscop, și la Biserica Madeleine din Paris.

Raportul Lunacek aparține agendei anticreștine, cu susținere serioasă la Bruxelles. Odată adoptat, chiar dacă nu are putere legislativă, el va putea servi drept bază pentru o Directivă, lege unională cu caracter obligatoriu.

Ziua persoanelor consacrate celebrată la Oradea

La Oradea, persoanele consacrate au fost sărbătorite sâmbătă, 1 februarie, în ziua preserbării Întâmpinării Domnului. Anul acesta, gazdă a fost Episcopia Romano-Catolică din urbe căreia i-a venit rândul de a organiza evenimentul sărbătoririi celor care și-au pus viața în mâinile Domnului ca jertfă de rugăciune și adorare.

Călugări și călugărițe aparținând diferitelor ordine ori congregații de pe teritoriul celor două Dieceze s-au întâlnit pe Șirul Canonicilor la ora 9:30, la umbra Bazilicii romano-catolice cu hramul „Ridicarea la Cera Fecioarei Maria”, impozant edificiu baroc lăsat moștenire din secolul al XVIII-lea.

După primirea participanților, cuvântul de bun venit a fost adresat de Preasfințitul Părinte László Böcskei, episcopul Diecezei Romano-Catolice de Oradea, care l-a salutat pe Preasfințitul Părinte Virgil Bercea, episcopul greco-catolic al Eparhiei, participant și el la întâlnirea persoanelor consacrate. De asemenea, l-a prezentat pe predicatorul scurtelor momente de reflecție: preotul Tibi Pantea, venit de la Cluj-Napoca din Ordinul Fraților Minori Observanți. În cuvântul scurt dinaintea Sfintei Liturghii, vorbind în maghiară și română, fratele franciscan a explicat, cu umor spiritual, că Isus nu distruge o persoană chemată de el la un astfel de statut de viață. De aceea, pentru a arăta lumii că persoana consacrată nu este un distrus ori un ratat, călugării trebuie să transpire pe chipul lor o căldură a bucuriei, o frumusețe interioară tradusă în zâmbetul cald al generozității sufletului.

După discuțiile pe grupuri a urmat Liturgia solemnă, în impozanta Bazilică din curtea Episcopiei Romano-Catolice. Ceremoniile au fost prezidate de PS László Böcskei. A concelebrat și PS Virgil Bercea împreună cu soborul de preoți invitați la sărbătoare. La omilie, microfonul i-a aparținut din nou fratelui Tibi Pantea de la Cluj care a subliniat faptul că Isus ne-a arătat unde este comoara noastră: în ceruri! De aceea persoana consacrată muncește pentru Dumnezeu și pentru oameni, știind că va primi răsplătă în ceruri.

Imediat după predică, cu făclii aprinse, călugării și călugărițele și-au reînnoit voturile și jurământul de fidelitate față de Treimea Preasfântă care și i-a pus deoparte pe acești „consacrați” pentru a-i fi moștenire.

După o ceremonie impresionantă, la care au par-

ticipat, pe lângă persoanele consacrate, și consacrații seculari aparținând Ordinului al treilea franciscan, dar și laici veniți să se bucure de prezența călugărilor și călugărițelor de pe teritoriul Diecezei și, probabil, cu prezența lor să le mulțumească acestora discret pentru tăria rugăciunii lor, forță cu care mențin Biserica, totul s-a isprăvit cu un moment de Adorație Euharistică. Înaintea Preasfintei Taine a Altarului, câte un reprezentant al fiecărei comunități călugărești a rostit o rugăciune de preamărire ori mulțumire adresată Majestății Divine după care s-a dat binecuvântarea euharistică.

Reîntorși pe Șirul Canonicilor, în sala de festivități a Episcopiei, călugării și călugărițele s-au bucurat de un moment de agapă oferită de organizatori și de un frumos moment de convivialitate care a apropiat persoanele consacrate provenind, iată, din diversitatea atâtor forme de viață călugărească de pe teritoriul Eparhiei.

Mulțumim lui Dumnezeu pentru o astfel de zi și îi cerem harul statorniciei, al fidelității și al curajului pentru cei care sunt „cinstea Bisericii și izvor de haruri cerești” (CV 2, PC 7).

Pr. Claudiu Ardelean, CSE

Părintele Zorel Miclăuș a plecat la Domnul

Luni, 10 februarie a.c., în Biserica Greco-Catolică din localitatea Borlești, județul Satu Mare, s-a celebrat slujba de înmormântare a celui care a fost protopop de Marghita, părintele Zorel Miclăuș.

Numărul de credincioși care au dorit să-l conducă pe ultimul drum pământesc pe cel care le-a fost prieten și păstor a fost foarte mare. Au venit de la Marghita, orașul în care părintele a desfășurat o bogată activitate pastorală, fiind protopop din anul 2001, dar și din Șumal, parohia unde părintele începuse în anul 1993 misiunea sa de păstor de suflete. Nici colegii preoți nu au fost puțini. Părinții vicari, protopopi și parohi au venit din parohiile din Eparhiile de Oradea și de Maramureș dar și din Italia pentru a-i aduce un ultim omagiu fostului lor coleg în cele ale propovăduirii Cuvântului Divin.

Preasfințitul Virgil Bercea a celebrat funeraliile și i-a încurajat pe cei rămași din familia părintelui să fie coerenți cu ceea ce părintele Zorel a propovăduit până acum: credința în viața veșnică și în acea iubire care îl face pe om să vadă dincolo.

Preafericitul Părinte Cardinal Lucian Mureșan și Preasfințitul Alexandru Mesian, Episcop de Lugoj au transmis mesaje de condoleanțe încurajând și mângâind pe cei rămași, asigurându-i totodată de faptul că Dumnezeu îl primește cu brațele deschise pe slujitorul Său, părintele Zorel.

Odihna cea veșnică dă-i-o lui Doamne și Lumina cea fără de sfârșit să-i strălucească. Să se odihnească în pace. Amin

Biografia părintelui Zorel Miclăuș

Pr. Zorel Miclăuș s-a născut la data de 26 septembrie 1967, din părinții Mihai și Terezia. A frecventat grădinița de la 4 ani, apoi școala primară și gimnaziul în localitatea natală. A urmat apoi liceul. Clasele a IX-a și a X-a în Satu-Mare iar treapta a doua de liceu în Baia Mare – profil filologie. A stat un an în Mănăstirea Rohia alături de Nicolae Steinhardt.

În anul 1990 s-a înscris la Institutul Teologic Greco-Catolic din Baia Mare, finalizându-și studiile la Institutul Teologic Greco-Catolic de grad universitar din Oradea, făcând parte din prima generație de studenți seminariști de după 1989.

S-a căsătorit în 1993 cu Adriana fiind hirotonit preot de PSS Vasile Hosu în 14 noiembrie 1993 în parohia Șumal jud. Sălaj. Primii ani de slujire i-a desfășurat

șurat în această parohie cu filia Camăr. Împreună cu comunitatea de aici reușește să consolideze Biserica înfrumusețând-o cu un iconostas nou, bănci noi și să renoveze casa parohială. În 1995 Dumnezeu le binecuvântează căsătoria cu un băiat pe nume Mihai, iar în 1998 cu o fetiță pe nume Zorela.

În anul 2001 a fost numit protopop de Marghita unde s-a implicat activ dând dovadă de un bun gospodar, reușește să construiască actuala biserică ce a fost sfințită în anul 2003. Nu se oprește aici și continuă cu construcția casei parohiale. În paralel cu aceste lucrări în toamna anului 2003 preia și construcția bisericii greco-catolice din Ghenetea care, prin aportul dânsului, se sfințește în vara anului 2004. La fel ca și aici, părintele protopop Zorel Miclăuș sprijină fiecare parohie prin cunoștințele și darurile cu care Dumnezeu l-a înzestrat dând dovadă de spirit organizatoric deosebit, sinceritate și onestitate. Printre multele realizări pe care le-a avut în toată activitatea trebuie să amintim și de pictura bisericii greco-catolice din Marghita pe care și-a dorit-o din tot sufletul.

După toată această bogată activitate în viața Domnului, Tatăl cel ceresc îl cheamă la el în data de 7 februarie 2014 pentru a-i pune pe cap coroana mântuirii sale.

Părintele Zorel o lasă în urmă pe soția sa Adriana, pe cei doi copii: Mihai de 19 ani și Zorela de 16 ani și o măicuță bătrână.

Dumnezeu să-l ierte și să-l odihnească în ceata celor drepecți. Amin.

Intențiile apostolatului rugăciunii pentru anul 2014

MARTIE

Universală: Pentru ca în toate culturile să fie respectate drepturile și demnitatea femeilor.

Pentru evanghelizare: Pentru ca numeroși tineri să primească invitația Domnului de a-și consacra viața lor vestirii evangheliei.

Săptămâna de rugăciune pentru unitatea creștinilor la Curtuiuşeni

Ca în anul trecut și în anul acesta la Curtuiuşeni s-a organizat săptămâna de rugăciune pentru unitatea creștinilor. Creștinii din Canada au propus pentru meditație și rugăciune textul din scrisoarea către 1 Corinteni 1-17 a sf. Apostol Pavel :”*Oare s-a împărțit Cristos ?*”

Timp de 18 luni Apostolul Pavel a vestit aici evanghelia și a pus bazele unei noi comunități creștine. După plecarea lui alții vor continua activitatea apostolică, dar noii creștini riscau să fie raliați mai mult de persoana celui care vestea evanghelia decât de Mântuitorul Cristos.

„Eu sunt al lui Pavel, spuneau unii, alții: Eu sunt al lui Apollo, sau”Eu sunt al lui Petru”. „ Sfântul Pavel spune că schismele sunt necesare o anumite perioadă de timp și că Domnul știe de ce : pentru a ne pune la încercare, pentru a ne antrena, pentru a ne face să ne maturizăm, pentru a ne face umili. Dar, în același timp, noi suntem obligați să mergem spre unitate.

Unitatea oamenilor în multiplicitatea lor a devenit posibilă, căci Dumnezeu, acest unic Dumnezeu al cerului și al pământului, s-a arătat nouă; pentru că adevărul esențial despre viața noastră despre „ *de unde?*” și *spre ce ?*” a devenit vizibil atunci când el ni s-a arătat și în Isus Cristos ne-a făcut să vedem propria sa față. Acest adevăr despre esența sufletului nostru, despre viața noastră și despre moartea noastră, adevăr care a fost făcut vizibil de Dumnezeu, ne unește și ne face să devenim frați. Catolicitatea și unitatea merg mână în mână. Și unitatea are un conținut: credința pe care apostolii ne-au transmis-o din partea lui Cristos.”(*Benedict AL XVI –LEA*)

Anul acesta întâlnirea pentru unitatea creștinilor a început în biserica reformată din localitate unde a rostit cuvânt de învățătură noul preot romano-catolic Z.Tatar din textul sus amintit.

A doua zi credincioșii s-au reunit la biserica greco-catolică, unde a predicat preotul reformat Iosif Sabo. Aici pentru primadată de la revenirea credincioșilor greco-catolici din satul Vășad comuna Curtuiuşeni a fost invitat de consiliul pastoral parohial greco-catolic Curtuiuşeni părintele Vlad Voicu, care ne-a și onorat cu prezența sa. A treia zi ne-am adunat în biserica ortodoxă unde a predicat subsemnatul. A patra zi ne-am adunat la biserica romano-catolică din comună unde a predicat preotul ortodox Iulian Lenghel. Anul acesta pe lângă prezența mare de credincioși a luat parte și dl. Primar Istvan Nagy cu soția, toți curatorii de la cele patru culte și domniii consilieri locali.

„*Doamne Dumnezeule, care ai adunat deosebite popoare întru mărturisirea numelui Tău, Ție ne rugăm pentru toate popoarele creștine. Aducându-ne aminte de vrednicia lor mai mare, pe care au avut-o în Biserica Ta, Te rugăm, ca inspirați de tine să o dorească din*

nou și să formeze împreună cu noi o singură turmă sub un singur păstor. Fă ca și ei să se adape cu învățăturile Sfinților lor Părinți, care sunt și părinții credinței noastre. Apără-i de orice greșală prin care s-ar îndepărta de noi. Iar spiritul înțelegerii și al iubirii, care este semnul prezenței Tale între oameni, fă să aducă în grabă ziua, când rugăciunile noastre se vor uni cu ale lor, ca toate popoarele și toate limbile să recunoască și să mărturisească pe Domnul nostru Isus Cristos, Fiul Tău. Amin.”

Pr. Alexandru CERVID

Noapte de veghe și rugăciune la Șimleu Silvaniei

Vineri, 24 ianuarie 2014, a avut loc în Parohia Greco-Catolică din Șimleu Silvaniei a 80-a "Noapte de veghe" dedicată rugăciunii pentru unitatea creștinilor cu tema: „Oare a fost Cristos Împărțit?” (1 Cor. 1,13).

Au participat credincioși din Oradea, Zalău, Satu Mare, Târgu Mureș, București, Năsăud, Cluj, Dej, Bistrița, Ștei, împreună cu mulți credincioși veniți din Protopopiatul de Șimleu, din majoritatea parohiilor noastre. În total au fost peste 700 de credincioși și 30 de preoți.

Programul spiritual a început cu Vecernia susținută de două strane de către preoții din protopopiat fiind condusă de tânărul preot Ciprian Burdaș, paroh la Drighiu și Halmășd care a însuflețit ceremonia cu un cuvânt de învățătură. A urmat Sfânta Liturghie Greco-Catolică. Cuvântul de zidire sufletească l-a ținut Pr. Protopop Nicolae Bodea care a scos în evidență nevoia de unitate între creștini pornind de la iertare și iubire. Sora Cornelia din Congregația Sfintei Inimi a Lui Isus de la Zalău a prezentat o videoproiecție și a explicat nevoia fiecărui creștin de a ține măcar în viață Primele Vineri din lună.

Programul a continuat cu Binecuvântarea Euharistică și adorație ținută de pr. Florin Mărincean iar cântecele au fost susținute de un grup de tineri din Șimleu și Zalău care au deschis inimile tuturor participanților spre laudă și mărire oferite Domnului. Părintele Ioan Șanta din Parohia Plopiș a condus Rozarul de Bucurie cu meditații, cântat cu multă însuflețire de credincioșii ce îl însoțeau. La miezul nopții a avut loc Liturghia Romano-Catolică condusă de pr. Iosif Mihăieș din parohia romano-catolică Băița iar predica a fost ținută de pr. Gheorghe Țurcaș, Vicar Foraneu al Silvaniei. Sfînția Sa a arătat greutățile apostolatului, a vorbit despre nevoia de iertare

între frați și despre speranța în unirea bisericilor care se va realiza cu ajutorul Spiritului Sfânt.

A venit și momentul mult așteptat după atâtea ore de rugăciune când gazdele au oferit tuturor pelerinilor prezenți sarmale, cozonac, ceai și cafea. A fost și un moment de împărtășire și de impresii schimbate între credincioși.

S-a continuat cu rozarul de durere cu meditații personale condus de inimosul părinte Emil Ghiurcă din parohia Ștei. A urmat Paraclisul Maicii Domnului pe care l-a condus pr. Cristian Borz din parohia Bădăcin unde a cântat toată biserica, părintele încheind cu o frumoasă meditație despre Maica Domnului.

Programul spiritual s-a încheiat cu Sfânta Liturghie Greco-Catolică cu un cuvânt de învățătură ținut de pr. Florin Mărincean despre harurile primite în urma unei nopți de priveghere și bucuria comuniunii dintre creștini bazată pe jertfa comună.

Pr. Florin MĂRINCEANU

Hramul Seminarului din Oradea

Hramul Seminarului „Sfinții Trei Ierarhi Vasile, Grigore și Ioan” din Oradea a fost celebrat astăzi, 30 ianuarie 2014, în Biserica Seminarului Teologic Greco-Catolic din Oradea de către PS Virgil Bercea, împreună cu un sobor de preoți.

Sărbătoarea a început miercuri seara cu celebrarea Vecerniei cu Litie de către Pr. Antoniu Chifor, rector al seminarului, continuând joi dimineața cu Utrenia și Sfânta Liturghie arhierescă.

După lungi așteptări, sărbătoarea hramului Seminarului orădean a fost celebrată în Biserica Seminarului, aceasta fiind neîncăpătoare pentru credincioșii care au participat la eveniment.

În cuvintele de învățătură PSS Virgil a vorbit despre importanța sărbătorii precum și despre necesitatea de a fi cu adevărat modele vii în lume prin viața noastră, urmând modelele celor Trei Sfinți Ierarhi, patroni ai seminarului nostru.

Mulțumim lui Dumnezeu pentru clipele binecu-

vântate de rugăciune care ne-a permis să le trăim împreună, din nou, în Biserica Seminarului nostru.

Raul STANCEA

A XXII-a Zi Mondială a Bolnavului celebrată la Oradea

Este deja o tradiție ca în Sărbătoarea liturgică a Sfintei Fecioare Maria de la Lourdes, cei care se confruntă cu durerea și suferința, să participe la celebrarea euharistică și la rugăciunile speciale pentru ei. Marți 11 februarie 2014, la Mănăstirea Franciscană Maica Domnului a fost celebrată Ziua Mondială a bolnavului.

Programul a început la ora 17.00 cu Sfânta Liturghie, în cadrul căreia părintele paroh Mihai Vătămănelu a prezentat mesajul Sfântului Părinte Papa Francisc, din care subliniem următorul îndemn: „Când dăruirea generoasă față de ceilalți face stilul acțiunilor noastre, facem spațiu Inimii lui Isus Cristos și suntem încălziiți de ea, oferind astfel contribuția noastră la venirea Împărăției lui Dumnezeu”.

După binecuvântarea finală și încheierea liturghiei, părintele Mihai Vătămănelu alături de alți patru preoți - pr. Mihai Blăjuț, pr. Ion Solomon, pr. Alexandru Chivari și pr. Florin Ghiulai - în fața grotii amenajată înaintea altarului pentru a marca Sărbătoarea Sfintei Fecioare Maria de la Lourdes, au înălțat rugăciuni către Tămăduitoarea bolnavilor prin care au cerut sănătatea trupului, dar mai ales sănătatea sufletului. Frații bolnavi au fost încredințați alinării lui Cristos și milostivirii Tatălui.

În tot acest timp au fost preluate în direct și proiectate ceremoniile desfășurate la Sanctuarul marian de la Lourdes.

Rugăciunile au fost urmate de sfințirea uleiului folosit pentru ungerea bolnavilor.

Ceremonia s-a încheiat cu Rituul Ungerii Sfinte și binecuvântarea tuturor celor prezenți, timp în care s-a recitat rugăciunea Sfântului Rozariu.

Terțiarilor franciscani au oferit la final o agapă

tuturor celor prezenți prin care s-a dorit crearea unui moment de comuniune fraternă.

Sanda ULICI

Gratuitate la măsurarea glicemiei și tensiunii

În data de 11 februarie, a.c., cu ocazia Zilei Internaționale a Bolnavului, Asociația Caritas Eparhial Oradea a oferit posibilitatea persoanelor din comunitate, efectuarea unui consult medical în mod gratuit.

Persoanele doritoare au beneficiat de testarea glicemiei, măsurarea tensiunii arteriale, a pulsului și saturației de oxigen, iar primele 100 persoane au primit și vitamina C.

Au beneficiat de facilitățile acordate 124 de persoane, fiind incluse toate categoriile de vârste (între 22 și 90 de ani).

Un număr de 53 de persoane au fost direcționate către medicul de familie deoarece au fost depistate valori patologice după măsurarea tensiunii arteriale și glicemiei.

Ligia DEAC

Octava de rugăciune s-a încheiat la Oradea

Oare a fost împărțit Cristos? (1 Cor. 1,13), întrebare pe care o pune Sfântul Pavel la începutul Scrisorii către Corinteni și care a fost aleasă ca temă de meditație pe timpul octavei de rugăciune pentru unitatea creștinilor din anul acesta.

Duminică seara 26 ianuarie, în Catedrala Greco-Catolică Sfântul Nicolae din Oradea s-a încheiat octava de rugăciune pentru unitatea creștinilor, unde toți cei prezenți, indiferent de neam, religie și limba s-au rugat împreună pentru **ca toți să fie una!**

Seară de seară, pe parcursul săptămânii, în bisericile: romano-catolice, greco-catolice, pentecostale, reformate, evanghelic-luterane, unitariene, în comunitatea evreilor mesianici, s-au înălțat rugăciuni de laudă și mulțumire, pentru ca să fim mădulare vii ale lui Isus Cristos, pentru ca să fim profund uniți cu El, pentru ca să depășim

șim conflictele noastre, diviziunile noastre, egoismele noastre și să fim uniți unii cu alții de acea forță a iubirii, pe care Isus o revarsă în inimile noastre.

AGRU - Catedrala "Sfântul Nicolae"

„Serbările căsătoriei”

În cadrul evenimentului internațional “Serbările căsătoriei” derulat în perioada 7-25 februarie, vineri, 14 februarie 2014, de ziua Sfântului Valentin, la Liceul Greco-Catolic “Iuliu Maniu” din Oradea a avut loc un eveniment dedicat valorificării familiei și căsătoriei.

Invitații care le-au vorbit elevilor din clasele IX-XII sunt: dl. Alin Crețu – psiholog creștin, d-na Miorița Săteanu – președintele Uniunii Femeilor Bihor – coordonatorul proiectului, Antonia Sâmpălean precum și familia Iulia și Dan Călinescu de la Cluj.

D-na Miorița Săteanu a prezentat elevilor care este importanța angajamentului în cadrul unei familii ce trebuie să aibă la bază Sacramentul Căsătoriei. A dat de asemenea și anumite repere pentru tineri în ceea ce privește alegerea viitorului soț sau soție.

Dl. Alin Crețu, prin intermediul unei psihodrame, a vorbit tinerilor despre familie și relațiile dintre membrii acesteia. Pentru bunul mers al unei familii relațiile dintre membrii acesteia trebuie să fie bune iar în cazul unor neajunsuri, trebuie ca în mod matur, să se ia anumite decizii în urma cărora să reiasă importanța și rolul fiecărui membru.

Antonia Sâmpălean, o tânără de 26 de ani din Cluj Napoca, a dat mărturie despre calea castității pe care a ales să o trăiască – cale ce Dumnezeu a pregătit-o pentru fiecare tânăr, ca sursă de bucurie și de fericire în viață. Dan și Iulia Călinescu – o familie tânără din Cluj Napoca cu trei copii, au venit deja pentru a treia oară la Oradea pentru a le vorbi tinerilor – și în special celor de la Liceul Greco-Catolic “Iuliu Maniu” – despre iubirea adevărată, despre dragoste și despre locul lui Dumnezeu în viața unui cuplu și a unei familii. Iu-

birea divină este izvorul oricărui fel de iubire pe care omul poate să o experimenteze, iar Dumnezeu are un plan măreț cu fiecare om de pe pământ și acest plan este unul plin de iubire și de fericire.

Organizatorii evenimentului din cadrul liceului orădean susțin astfel de evenimente și doresc să intermedieze cât mai des întâlniri ale elevilor cu persoane autentice creștine care dau mărturie prin viața lor de faptul că doar mesajul lui Isus este cel mai complet plan de iubire și fericire a omului împlinit.

La finalul evenimentului Pr. Anton Cioba, directorul spiritual al liceului a mulțumit celor care au împărtășit din experiența lor elevilor și, pe lângă invitația de a reveni în această școală, i-a rugat pe relatori să poarte pe fiecare elev și profesor de la Liceul Greco-Catolic din Oradea în rugăciunile sale.

Biroul de presă

Iuliu Maniu, comemorat la Bădăcin

Duminică, 9 februarie, în cadrul evenimentului „Iuliu Maniu-făuritor de țară”, au avut loc o serie de activități menite să omagieze memoria celui mai important fiu al satului Bădăcin. În acest an s-au împlinit 61 de ani de la trecerea în eternitate a lui Iuliu Maniu. Evenimentul a fost organizat de Parohia Greco-Catolică Bădăcin în colaborare cu Centrul de Cultură și Artă al Județului Sălaj, Muzeul de Istorie și Artă Sălaj, Școala „Iuliu Maniu” din Bădăcin și Radio Maria.

Programul a început cu slujba religioasă care a fost oficiată de trei preoți greco-catolici și anume: vicarul foraneu al Silvaniei pr. Gheorghe Țurcaș, preotul paroh din Bădăcin - Cristian Borz și preotul paroh din Bobota - Cristian Laslo. La finalul Sfintei Liturghii a fost ridicat un parastas în memoria familiei Maniu la care au participat autorități locale și județene, șefi de instituții, reprezentanți ale unor partide politice, numeroși credincioși din sat și din localitățile limitrofe: Bocșa lui Simion Bărnuțiu și Bobota lui Corneliu Coposu.

După acest moment, a avut loc vizitarea muzeului aflat în demisolul bisericii, muzeu dedicat marelui om politic Iuliu Maniu. A urmat lansarea cărții „Viața politică în România interbelică (1919-1938). Activitatea Partidului Național și Național Țărănesc din Ardeal și Banat”, scrisă de Marin Pop, cercetător științific al Muzeului de Istorie și Artă din Zalău. În introducere, preotul Cristian Borz, în calitate sa de gazdă, a spus: „Rolul unui istoric este acela de a reda în paginile operei sale însăși istoria așa cum a fost ea. Rolul istoricului este acela de a materializa în paginile cărții nu numai o înșiruire de evenimente fără viață, ci el trebuie să transmită stările sufletești, experiențele personajelor, trăiri din subteranele conștiinței lor. Viața interioară a fiecărei personalități istorice, însemnând sentimente, frământări, idei, experiențe. O carte bună poate să însemne pentru cel care o parcurge mai mult decât o terapie, deoarece ne poate scăpa de prejudecăți, de interpretări greșite”[...]. Preotul paroh a continuat prin transmiterea mesajelor din partea distinșilor profesori Ioan Scurtu, de la Universitatea din București și Mihai Drecin, de la Universitatea din Oradea care apreciază apariția acestui volum ca fiind o lucrare valoroasă și extrem de utilă. În continuare, au luat cuvântul directorul Muzeului Județean de Istorie și Artă Sălaj, Corina Bejinariu, directorul Centrului de Cultură și Artă Sălaj, Daniel Săuca, vicarul foraneu al Silvaniei, Gheorghe Țurcaș și în cele din urmă autorul cărții, domnul Marin Pop.

A urmat prânzul la Căminul Cultural din sat, iar apoi programul artistic realizat de grupul „Urmașii lui Iuliu Maniu” pregătiți de profesoara Maria Borz și educatoarea Liuța Man. Trebuie precizat că sala Căminului Cultural s-a dovedit a fi neîncăpătoare pentru mulțimea de spectatori prezenți la program.

Spre finalul manifestărilor, preotul Cristian Borz

a prezentat un scurt istoric al Casei Memoriale Iuliu Maniu, iar apoi doamna Valeria Lehene, referent de specialitate la Direcția pentru Cultură Sălaj, a prezentat proiectul de reabilitare al conacului.

Programul s-a încheiat în jurul orei 16.30 prin cuvântările primarului din Șimleu-Silvaniei, dl. Septimiu Țurcaș, primarului comunei Pericei, dl. Boncida Csaba, doctorului Liviu Gârbea și d-lui. Daniel Săuca, directorul Centrului de Cultură și Artă Sălaj”.

Presa a fost de față pe tot parcursul evenimentului, editura „Caiete Silvane” a prezentat un stand de carte, iar Radio Maria a transmis, în direct, întregul program.

Ioana GALE

Adunarea Eparhială la Oradea

Sâmbătă, 15 februarie 2014, în Aula Magna a Seminarului Sfinții Trei Ierarhi “Vasile, Grigore și Ioan” din Oradea, a avut loc Adunarea Eparhială – întâlnirea anuală a tuturor preoților și a responsabililor asociațiilor și a instituțiilor de pe teritoriul Eparhiei de Oradea cu Preasfințitul Virgil Bercea, ierarhul eparhiei.

Evenimentul, a început la orele 10.00 cu o rugăciune pentru sufletul părintelui Zorel Miclăuș, fost protopop de Marghita, trecut la cele veșnice de puțin timp după care Pr. Nicolae Bodea a ținut o meditație despre Sacramentul Spovezii.

A urmat apoi o dare de seamă despre activitățile asociațiilor și a instituțiilor făcută de către responsabili acestora, astfel: D-na Otilia Bălaș a vorbit despre Reuniunea Mariană din Eparhia de Oradea care anul acesta și-a celebrat centenariul de la înființare; dl. Andrei Cristea, director al Liceului Greco-Catolic “Iuliu Maniu” din Oradea a făcut o dare de seamă despre activitățile liceului din anul care a trecut; Pr. Antoniu Chifor, rector al Seminarului Sfinții Trei Ierarhi “Vasile, Grigore și Ioan” a subliniat importanța cultivării vocațiilor la preoție, făcând de asemenea o dare de seamă despre activitățile seminarului din ultimul an; Pr. Paul Popa a vorbit despre activitățile Biroului Pastoral, al cărui responsabil este, Pr. Mircea Boța a făcut o dare de seamă despre Fondul Forestier de care

se ocupă în calitate de inspector, iar Pr. Olimpiu Todorean a vorbit despre activitățile Asociației Caritas Eparhial Oradea. Ulterior s-au mai discutat anumite chestiuni de ordin intern.

Întâlnirea tuturor preoților și a responsabililor asociațiilor și instituțiilor din Eparhia de Oradea cu PS Virgil reprezintă un moment de comuniune, împărtășire și frățietate care oferă din ce în ce mai multe roade!

La finalul întâlnirii a avut loc o agapă fraternală pregătită de doamnele din Reuniunea Mariană.

Biroul de presă

Vizita pastorală

În ziua de 2 februarie 2014, Sărbătoarea Întâmpinării Domnului, Parohia Greco-Catolică “Duminica Tuturor Sfinților” de la Centrul “Don Orione”, a avut parte de o surpriză plăcută, prin vizita păstorului eparhiei, PS Virgil Bercea.

În solemnitatea Întâmpinării Domnului, prilej în care se sărbătorește Ziua Mondială a Vieții Consacrate, ajunsă în acest an la a XVIII-a ediție, Parohia „Duminica Tuturor Sfinților” a fost vizitată de către păstorul său, Excelența Sa PS Virgil Bercea. Pentru comunitatea călugărilor Orionini, cât și pentru credincioșii parohiei, a fost un prilej de mare bucurie.

În cuvintele de încurajare, rostite în cadrul solemnii celebrării euharistice, Excelența Sa a amintit de speciala consacrare a călugărilor dar a ținut să precizeze că fiecare om, în parte, este consacrat prin Botezul ce l-a primit, devenind astfel mesageri ai Domnului în societatea de astăzi. De asemeni a ținut să precizeze, făcând referință la așteptarea rodnică, în rugăciune a lui Simeon și a profetesei Ana, trebuie să ne fie de exemplu. Visele noastre se vor realiza în măsura în care noi dorim și luptăm ca ele să se adeverească. El a încurajat îndeosebi pe tineri să nu renunțe niciodată la visele lor, ci convingși fiind de binecuvântarea Domnului să fie statornici și puternici în greutăți.

În încheiere a amintit de scrisoarea Prea Fericitului Cardinal Lucian, care ne îndeamnă să ne rugăm pentru devastatul popor ucrainean și a invocat protecția Presfintei Fecioare Maria, Maica Bunului Sfat, asupra tuturor, în special asupra celor ce suferă.

Îi mulțumim și pe această cale păstorului nostru și îl rugăm pe Bunul Dumnezeu să îl binecuvânteze și să îl călăuzească în păstorirea poporului creștin încredințat.

Instaurare omnia in Christo!

Pr. Mihai FECHETĂ

Alin CREȚU

NANOTEHNOLOGIILE

Cuvântul Nano provine din limba greacă și înseamnă „pitic”. Un nanometru este a miliardă parte (10^{-9}) dintr-un metru. Nanotehnologia poate fi definită ca „inginerie la o scală foarte mică”, iar acest termen poate fi aplicat multor domenii de cercetare și dezvoltare – cum ar fi sănătatea și medicina, Tehnologia Informațiilor și Comunicațiilor, energia și mediul înconjurător. Deoarece sunt multe domenii de aplicație respectiv tehnologii și produse nano, le putem numi „tehnologii nano” (mai degrabă la plural decât la singular).

Nanoparticulele nu sunt noi, ele au existat în natură de milioane de ani, fiind create de ființele vii sau de activitatea vulcanică. Cu toate că oamenii de știință au manipulat materia la scală nanometrică timp de secole, numind-o fizică sau chimie, doar atunci când s-a inventat o nouă generație de microscopie în anii '80, la IBM, în Elveția a putut fi vizualizată și manipulată lumea atomilor și a moleculelor. În următorii ani viața noastră se va schimba prin inovațiile tehnologice astfel: telefonul mobil vă va fi portofel, broker de bilete, bancă, prieten de cumpărături și mai mult, medicii își vor spori „super-simțurile” pentru a vă diagnostica și trata mai bine.

Nanoparticulele de dioxid de titan și de oxid de zinc pot absorbi și reflecta lumina UV, în timp ce sunt transparente pentru cea vizibilă fiind deja folosite în loțiunile pentru plajă. Nanoparticulele de oxid de zinc sunt folosite pentru protejarea materialelor textile, ceea ce le oferă o mai bună protecție față de radiația UV și în unele cazuri având proprietăți impermeabile și rezistență la pete.

Un alt domeniu în care se folosesc nanotehnologiile pentru a produce dispozitive foarte mici este cel al tranzistorilor pentru computere. Mărimea unui tranzistor într-un computer modern este de aproximativ 40 de nanometri.

Există îngrijorarea că numai țările dezvoltate vor beneficia de nanotehnologii – cum ar fi apă mai curată, medicamente mai bune și altele care îmbunătățesc total calitatea vieții, astfel încât prăpastia dintre țările dezvoltate și cele subdezvoltate se va mări.

Altă preocupare este aceea că nanotehnologiile create pentru un scop ar putea fi folosite într-un altul, cum ar fi intensificarea calităților oamenilor: super inteligența sau abilități fizice mărite. În general, tehnologiile chiar afectează mediul înconjurător. Este posibil ca nanoparticulele să aibă un efect toxic, dar trebuie să înțelegem parcursul lor în mediul înconjurător. Există multe studii științifice care încă evaluează potențialele efecte dăunătoare ale nanotehnologiilor asupra oamenilor și mediului înconjurător. Multe aplicații ale acestora au ca și scop îmbunătățirea lui, cum ar fi celulele solare, filtrarea nano a apei etc.

Deocamdată nu se cunosc pe deplin riscurile în ce privește sănătatea. S-au făcut și încă se mai fac cercetări pentru a se stabili toxicitatea materialelor create la scală nanometrică. Au apărut preocupări și în ce privește capacitatea nanoparticulelor de a se deplasa prin bariere

și de a pătrunde în corpul omenesc. Obiectele la scară nanometrică sunt prea mici pentru a fi „văzute” cu ochiul liber sau cu microscopie optice tradiționale. Sunt vizibile cu microscopie moderne, ca de exemplu cele electronice sau cele cu scanare a probelor. Prin ultimul tip se scanează probe foarte mici pe suprafața unui eșantion redându-se atomi și molecule individuale prin măsurarea interacțiunii dintre probă și suprafață. Există câteva instituții unde se poate studia pentru obținerea unei diplome universitare în nanotehnologie, dar probabil că este mai bine să se obțină una la disciplinele de bază – fie la o știință, ca fizică sau chimia, fie la o specialitate a ingineriei, ca cea electronică sau știința materialelor. Ulterior, se poate lărgi nivelul de educație prin cursuri postuniversitare, pentru a deprinde competențe interdisciplinare esențiale, care sunt vitale pentru a face progrese în domeniul nanotehnologiei.

La această scală materialele cu care suntem noi obișnuiți pot prezenta noi proprietăți electrice, chimice și magnetice. Putem manipula atomi individuali sau chiar putem face motoare foarte mici. Cercetările în domeniul tehnologiilor la nivel atomic au fost finanțate cu două miliarde de dolari în 2007. Succesele obținute au fost atât de uluitoare încât, în anul 2008, s-au alocat acestui domeniu peste 150 miliarde de dolari. Se apropie ziua în care soldații vor purta costume capabile să respingă efectul exploziilor, iar prin corpul nostru vor circula armate de anticorpi computerizați. Atunci vom avea haine care vor curăța aerul pe care îl respirăm și miliarde de roboți cât firul de praf vor scormoni prin tot Sistemul Solar pentru noi. Toate aceste miracole vor fi opera nanotehnologiilor.

Specialiștii acestui nou domeniu vorbesc despre munca lor cu multă seriozitate, dar invențiile pe care le fac sunt atât de minunate, încât adeseori nu le sunt luate în seamă pentru că sună incredibil. Chiar cuvântul în sine, „nanotehnologie”, are un aer exotic, ce sugerează inginerii neverosimile, greu de înțeles. Și totuși. Pentru că miracolele la nivel atomic vor reprezenta cea mai mare schimbare a acestui secol, subiectul merită să fie privit cu mai multă atenție. Nanotehnologia este știința de a realiza obiecte lucrând la scara atomilor. Materia primă e alcătuită chiar din atomi și, prin anumite metode, ei sunt „obligați” să formeze grupuri ce dau calități speciale materialelor. Apoi, realizând structuri mecanice din moleculele create se pot obține nanoroboți, capabili să execute anumite sarcini, conform unui program.

Nanomaterialele au dimensiuni cuprinse între 0,1 și 100 de nanometri. Cât de mic este un nanometru? Este un metru împărțit la un miliard. Această dimensiune este greu de imaginat. Dar dacă am mări nanometrul până l-am face cât un vârf de ac, atunci un metru ar deveni o mie de kilometri. Pentru comparație, o moleculă ADN are doi nanometri diametru, atomii au între 0,1 și 0,2 nanometri, iar o celulă roșie din sânge are un diametru de 7.000 de nanometri.

Românii din Ucraina

În luna ianuarie a.c., o scrisoare circulară a PF Părinte Cardinal Lucian Mureșan, îndemna clerul și credincioșii din întreaga Românie, la o rugăciune de solidaritate cu credincioșii greco-catolici din Ucraina – rugăciune pentru pacea și ordinea în evenimentele ce se petrec în capitala țării. Această intenție de legătură, provoacă o scurtă amintire a ceea ce a produs o mare bucurie în toamna anului 2013, locuitorilor unui sat din Ucraina. Preotul paroh a Bisericii greco-catolice din Apșa de Mijloc, **Nuțu Dan**, alături cu locuitorii satului, și cu răspunsul la apel al lui **Ion Botoș**, președintele Uniunii regionale a Românilor din Transcarpatia „Dacia”, au început identificarea locului de mormânt al lui Mihai Dan (17 oct. 1884 – 2 mai 1968), fost Delegat cu drept de vot la Marea Adunare Națională de la Al-

ba-Iulia din 1 decembrie 1918. Reușita reprezintă un mormânt din cele cinci care amintesc de foștii participanți delegați ai satelor românești din partea dreaptă a Tisei, așezate nu departe de Sighetul Marmăției, la 10 km trecând vama peste Tisa.

În concluzie, ne exprimăm speranța că alături de greco-catolicii ucrainieni și de cei români din satele românești, să ne revedem cât mai curând, într-o altă mare Unire, a Europei civilizatoare, care într-un final, va reprezenta un plus de valoare la marea familie europeană. Astfel, cerem bunului Dumnezeu, prin mijlocirea Maicii Preacurate, darul împăcării și al păcii peste poporul ucrainean, rămânând uniți în comuniune cu sufletele și durerile acestor locuri.

Constantin DEMETER

Sursă foto: Gazeta regională social-politică din Transcarpatia, nr. 6(80), Noiembrie 2013, pag. 8

Botez greco-catolic în bazilica Sfântul Petru din Roma

Duminică, 26 ianuarie 2014, în Bazilica Sfântul Petru de la Roma a fost celebrat Sfântul Botez în rit bizantin pentru un copil român. Botezul a fost oficiat de pr. Serafim Vescan, responsabil al comunității greco-catolice române - Roma Nord, pr. Gabriel Bubo, rectorul Colegiului Pontifical „Pio Romeno” și pr. Alin Cîdea.

Familia și nașii micuțului Fabian Rozario Marcu, după ce au asistat împreună cu miile de pelerini la rugăciunea „Angelus” rostită de Papa Francisc în Piața San Pietro, au avut marea bucurie de a participa la Taina Botezului sub cupola ce adăpostește mormântul Sfântului Petru.

În predica sa, pr. Gabriel Bubo, a explicat importanța momentului și a subliniat faptul că este o sărbătoare mare pentru cel botezat, pentru familie și pentru întreaga Biserică. Primind Taina Botezului, a Mirului și a Euharistiei copilul devine membru al Bisericii și este introdus în povestea de dragoste dintre Dumnezeu și om: „Dumnezeu îi oferă acum iertarea Sa pentru a trăi în viața lui”.

Noul botezat a primit din partea Sfântului Părinte, așa cum primesc toți cei botezați în Bazilica Vaticană, un cadou cu o mare importanță simbolică: un frumos recipient cu apă sfințită din Iordan.

ACC, www.bru-it.eu

Rectificare

Din cauza băncii, în numărul trecut al revistei, nu a fost trecută **Parohia Voivozi** cu suma de **70 de lei** strânsă la Colecta din Duminica Samariteanului Milostiv și suma de **36 lei** la Colecta pentru Filipine. Suma de 106 lei a fost virată în contul Asociației Caritas. Vă mulțumim pentru înțelegere.

Pr. Olimpiu Todorean

O carte ca o inimă deschisă

Librăria Gutenberg din Oradea a fost joi, 13 februarie a.c.c, gazda unei lansări de carte și a unei expoziții foto inedite. Autoarea, jurnalistul timișorean Ramona Băluțescu, a spus că prin intermediul evenimentului vrea să convingă oamenii să se implice mai mult în donarea de organe iar pe membrii bisericilor să fie mai informați atunci când enoriașii le cer sfatul cu privire la acest gest.

Lansare cărții „Inimă, transplant, donare – abordare jurnalistică”, a avut loc la ora 17.00, în prezența episcopilor romano și greco-catolici de Oradea, László Böcskei și Virgil Bercea, a directorului revistei Familia – Ioan Moldovan a protopopului greco-catolic – Gavril Buboii, a coordonatorului de transplant pe Bihor – Carmen Pantiș și a autorului – Ramona Băluțescu.

După ce Virgil Bercea a subliniat poziția Bisericii Catolice în ceea ce privește donarea de organe, Ioan Moldovan a făcut o scurtă descriere a lucrării:

„Cartea pune problema limitei dintre viață și moarte și cred că lipsea din România o abordare jurnalistică pe această temă. Ramona este un reporter frenetic, umbra, chiar și în sala de operație, a acestui personaj uriaș care este medicul. Pe parcursul cărții ea păstrează o raportare continuă la propria sensibilitate.

Există multe pagini de revoltă din care se înțelege că autorul este implicat în această bătălie care se duce atunci când vine vorba despre trecerea inimii de la cineva care nu mai poate rămâne în această lume, la cel care mai poate cunoaște încă miracolul vieții” a spus directorul Revistei „Familia”.

Prezentă la lansare, doctorița Carmen Pantiș a spus, printre altele, că medicina nu se face doar la București și că Oradea trebuie să fie de zece ori mai bună față de un centru cu tradiție, pentru ca eforturile să se vadă pe plan național.

„Îmi mulțumesc Ramonei pentru că a fost alături de mine și m-a ajutat și practic. Cred că este mare nevoie de astfel de cărți pentru ca oamenii să înțeleagă de ce este atât de important acest gest și cum pot readuce viața în inimile unor muribunzi” a spus Carmen Pantiș.

„Medicina din Timișoara și Oradea a dat, în timp, câteva lecții. Oradea e cel mai eficient loc din țară în ce privește prelevarea de organe, și asta datorită unui coordonator de transplant extraordinar, Carmen Pantiș.

Timișoara îi urmează, și de aici plecând multe organe spre mai binele celor cu probleme care necesită

un transplant. Tot în Timișoara este și Institutul de Boli Cardiovasculare, la care au fost realizate o parte din pozele din operații prezentate în expoziție, care oferă proceduri de un înalt profesionalism, unele încă unice în țară” a spus autorul cărții.

Din păcate, în România, problema nu ține doar de dotări tehnice sau de munca medicilor care se ocupă de recoltări de organe.

„Ține și de preoți, de cei cărora li se cere de multe ori sfatul în aceste situații. În Oradea, spre exemplu, Episcopul ortodox Sofronie Drincec, este absolvent al Universității de Medicină și Farmacie Timișoara și șef la comisia de Bioetică a BOR iar subalternii lui dau sfaturi care duc la pierderea unor organe și poate a unor vieți.

Cazul din Salonta, din vara anului trecut, este relevant aici. Atunci, un copil a dus cu el în mormânt organe ce puteau ajuta alți patru copii să trăiască la sfatul

preotul ortodox Mircea Vinter, care le-a spus părinților că, de semnează hârtia pentru donare, e ca și cum și-ar condamna copilul la moarte, infirmând diagnosticul de moarte cerebrală pus de medici.

Acestea sunt lucruri care ar trebui schimbate pentru ca munca medicilor să aibă sens iar viețile unor suferinzi să fie salvate. Dincolo de aceste lucruri, de lansarea acestei cărți, eu cred că trebuie să lăsăm la o parte poveștile și să facem ceva concret. Putem începe cu Nora Chifor, o tânără cu leucemie care are nevoie de găsirea unui donator compatibil. Este foarte simplu de făcut un test pentru un posibil transplant de măduvă”, a mai spus Ramona Băluțescu.

Lucrarea „Inimă, transplant, donare – abordare jurnalistică” a fost publicată la editura Emma, are 278 de pagini și cuprinde articole apărute în Timișoara, în ziarul Timpolis și pe portalul on-line Timișoara Express, și în Oradea, pe Oradea Press.

Ichim VASILICĂ
www.oradeapress.ro

Direcționează și tu 2%!

Dragi sprijinitori,

În numele viitorilor beneficiari ai casei pentru persoanele vârstnice și singure, **Casa Frențiu**, vă mulțumesc pentru implicare și vă asigur că sprijinul adus până acum este foarte important.

În primii ani de la demararea proiectului am investit și am activat pentru obținerea actelor, avizelor și a tuturor documentelor necesare pentru realizarea construcției.

În anul 2008 am realizat executarea fundației.

În anul 2010 am realizat parterul.

În anul 2011 am realizat etajul II, mansarda și acoperișul casei.

În anul 2012 am montat geamurile, sistemul pluvial precum și streășina oferind astfel condiții pentru protejarea clădirii.

În anul 2013 am executat următoarele lucrări pentru jumătate din clădire: instalația electrică, instalația sanitară, instalația de încălzire, instalația IT, tencuit pereții interiori, arhitectura exterioară, amenajare terasă și amenajare sistem pluvial la sol.

Toate acestea au fost posibile și datorită implicării voastre.

Știind că sunteți una dintre persoanele care cred în necesitatea acestei case și în acest proiect, vă cerem în continuare sprijinul. Și pentru că unde-s mulți puterea crește, vă cerem să ne ajutați printr-un efort minim.

Ajutorul Dumneavoastră este și în acest moment foarte important pentru noi.

Completați formularul 230 găsit în revistă: unul pentru dumneavoastră și unul pe care vă îndemnăm să îl dați mai departe unui prieten sau cunoscut. Cu cât vor fi mai multe persoane care să direcționeze 2% din impozitul pe venitul realizat în 2013, cu atât visul de a vedea terminată casa pentru persoanele vârstnice se va împlini mai repede.

Formularele trebuie completate doar la **art. I**, date personale, datate și semnate. Apoi trebuie depuse la Administrația Financiară de care aparțineți până cel târziu în 15 mai 2014.

Dacă doriți să evitați înghesuiala de la finanțe, puteți aduce formularele la sediul organizației, str. Mihai Pavel, nr. 3, (fostă Severinului) de luni până vineri, între orele 9.00 – 15.00. Cu cât ne implicăm fiecare dintre noi mai mult în această campanie, cu atât visul de a vedea ridicată această casă pentru vârstnici se va realiza mai repede. O casă în care cei dragi ai noștri să-și trăiască liniștiți bătrânețea.

Pr. Olimpiu Todorean
Președinte

ASOCIAȚIA CARITAS EPARHIAL ORADEA

str. Episcop Mihai Pavel, 3; tel. 0359/418.212; fax. 0359/418.211;
e-mail: caritaseparhial@yahoo.it
www.caritaseparhial.ro

**Implică-te! Să finalizăm împreună: Casa Frențiu!
Casa unei bătrâneți înțelepte, senine și respectate!**

Împreună cu 2%

Fiți generoși fără să pierdeți nimic!

Contribuiți la finalizarea Casei Frențiu direcționând 2% din impozitul pe venitul din 2013!

DATE DE IDENTIFICARE

Denumire entitate non profit
**ASOCIAȚIA
CARITAS EPARHIAL ORADEA**

Cod Fiscal
RO 17085486

Cont bancar
**RO 27 BTRL 0050 1205 7261 6902
BANCA TRANSILVANIA**

Fișa completată se depune la Administrația Financiară sau poate aduce la sediul asociației.
Le vom depune noi la Administrația Financiară.